

tigelse, maa jeg imidlertid dog vedblive at for-
mene. Jeg har saaledes ved den 1ste Forhand-
ling om Krigsskatten ophlyst, at der ved Kjøb-
staden Nødby boe 450 Udflyttere, som ude-
lukkende ernære sig af Jordbrug. Den ærede
Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District
(David), har som Ordfører i en anden Sag
udtalt, at enten maatte jeg have regnet Dag-
lejerne i Byen med eller og mit Dypgivende
maatte beroe paa en meget løs Grund. In-
gen af Delene er Tilfældet, men Sagen er,
at jeg udtryffeligt nævnte, at min Angivelse
grundede sig paa Resultatet af „sidst afholdte
Folketælling“, altsaa den iaar afholdte, me-
dens den ærede Rigsdagsmand derimod i sit
Dypgivende har holdt sig til Tabelværket og
Folketællingen for 1845.

Finantsministeren: Den Sag, der
foreligger idag til 2den Behandling, har sin
dobbelte Side, saaledes som der allerede under
Sagens foreløbige Behandling blev fremhævet,
men jeg skal tillade mig idag yderligere at ud-
vikle den. Den ene Side af Sagen er dens
Nødvendighed, om jeg saa maa udtrykke mig,
det vil sige, at den Skattesammendragelse, som
er foreslaaet af flere specielle ældre Skatter,
maa ansees aldeles nødvendig, deels fordi en
saadan detailleret Skattelovgivning som den,
hvoraf disse særlige Skatter gik ud, ikke kan
bestaae med Nutidens Fordringer, ligesaa lidt
som med den constitutionelle Forfatning, deels
fordi Sagen om Hartkornets Ligeliggjøreelse
ogsaa som en Nødvendighed fordrer, at man
netop nu søger at bringe disse særlige Skatter,
som have hvilet med ulige Beløb paa det
privilegerede og det uprivilegerede Hartkorn,
og tildeels aldeles ikke paa det privilegerede,
nu for Fremtiden bør bæres lige af alt Hart-
korn. Denne Sagens nødvendige Side tror
jeg ikke let vil give Anledning til nogen videre
Discussion, da det ærede Udvalg har erklæret
sig enigt med den Tanke, som i saa Henseende
er udtalt i Lovudkastet, og i det Væsentlige
har tiltraadt den Beregningsmaade, ved hvilken
man i Udkastet er kommen til det Resultat,
som foreligger. Den anden Deel af Sagen
er derimod den, som ikke angaaer just det Nød-
vendige, men som angaaer det, som fra Re-
gjeringsens Side ansees hensigtsmæssigt og øns-

skelligt at opnaae ved denne Skatteregulering,
nemlig en fremtidig Skatteeenhed, et Slags
Skattehartkorn, som kunde fremtræde som
det Skatteobject, paa hvilket det Slags
Skatter og Afgifter kunde lægges, som man
efter de hidtil fulgte Regler har fundet det
hensigtsmæssigt at lægge deels paa Kjøbstad
og deels paa Land. Herom kunde der vistnok
være Tvivl, ligesom der ogsaa er reist stor
Tvivl herom. Det er nu vel ingenlunde min
Mening, hvilket jeg ogsaa tillod mig under
Sagens foreløbige Behandling at udtale, at
man med særdeles Fasthed skulde holde paa
Udkastets Forslag i saa Henseende. Jeg til-
lod mig allerede ved Sagens foreløbige Be-
handling at erklære, at jeg villigen indrømmede,
at der kunde være Tvivl i saa Henseende,
men jeg tillod mig ogsaa at antyde, at blot
den Omstændighed, at Tvivl — om end
en grundet Tvivl — var fremsat ved
den Tanke, som ligger til Grund for denne
Deel af Udcastet, ikke alene kunde være af-
gjørende for Regjeringen til at træde til-
bage. Jeg skal derfor ogsaa idag søge noget
nærmere at begrunde, hvad der i mine Tanker
dog taler for, ikke for let at opgive denne
Deel af Udcastet, hvortil ogsaa en Minoritet i
Udvalget, og det en Minoritet, som har stor
Sagkyndighed netop i saadanne Forhold, — som
de heromhandlede, har sluttet sig. Den Maade,
hvorpaa Udcastets Tanke om en fremtidig Een-
hed i Skattehartkorn kan realiseres, kan frem-
træde i en dobbelt Form, hvoraf Udcastet in-
deholder den ene, men som — hvis man ikke
netop finder den rigtig — ogsaa kan, efter
hvad Udvalgets Minoritet har foreslaaet, rea-
liseres paa den anden Maade. Der tilsigtes
nemlig ved § 2 i Udcastet, at der ved den åar-
lige Finantslov skal bestemmes, hvormeget der
af det nævnte Skatteobject åarligen skal udfri-
ves under Navn af „ny Skat“ til den allerede
deels efter Anordningen og deels efter Udcastet
bestaaende „gammel Skat“. Denne Deel af
Lovforslaget er imidlertid ikke nødvendigt at skulle
antages, for at et eensartet Skattehartkorn kan
realiseres. Jeg tillod mig under Sagens forelø-
bige Forhandling at fremsætte de Grunde, som
i mine Tanker tale for, at man i Overeens-
stemmelse med Grundloven kunde forbeholde sig